

330.

Przekład.**Konwencja Arbitrażowa**

pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Austriacką, podpisana w Warszawie dnia 13 listopada 1923 r.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 15 stycznia 1925 r. — Dz. U. R. P. № 15 poz. 96).

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, STANISŁAW WOJCIECHOWSKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

Wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu 13 listopada 1923 roku w Warszawie została podpisana Konwencja Arbitrażowa pomiędzy Rzeczpospolitą Polską i Republiką Austriacką, o następującem brzmieniu dosłownem:

Konwencja Arbitrażowa.

RZECZYPOSPOLITA POLSKA

i

REPUBLIKA AUSTRIACKA

pragnąc załatwić w miarę możliwości w drodze arbitrażu spory, które mogłyby wynikać pomiędzy Niemi, postanowiły zawrzeć w tym celu Konwencję i mianowały swymi pełnomocnikami, mianowicie:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Marjana Seydę, Podsekretarza Stanu, byłego Ministra Spraw Zagranicznych;

Prezydent Związkowej Republiki Austriackiej:

Pana Mikołaja Posta, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Austrii w Warszawie;

którzy, po okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i należyte co do formy, zgodzili się na następujące postanowienia:

Art. 1.

Wysokie Strony Umawiające się zobowiązują się, w razie, gdyby w przyszłości wyniknęły pomiędzy Niemi kwestje sporne, próbować dojść do porozumienia w drodze układu polubownego.

Jednakże, gdyby nie udało się osiągnąć tego porozumienia, Wysokie Strony Umawiające się zobowiązują się oddać do rozstrzygnięcia Sądu Rozjemczego spory, dotyczące spraw następujących:

1) niezgodności poglądów, odnoszące się do zastosowania lub wykładni wszelkiej Konwencji już zawartej, lub która może być przez Nie zawarta;

2) niezgodności poglądów, odnoszące się do roszczeń pieniężnych, zgłoszonych przez jedną z Wysokich Stron Umawiających się, z racji poniesionych szkód, jeżeli zasada odszkodowania jest przez Strony uznana.

Postanowienia niniejszego artykułu będą stosowane wtedy nawet, gdy niezgodności poglądów, któ-

Convention d'Arbitrage,

signée entre la République Polonaise et la République d'Autriche à Varsovie le 13 novembre 1923.

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE

NOUS, STANISŁAW WOJCIECHOWSKI

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront, Salut:

Une Convention d'Arbitrage ayant été signée entre le Gouvernement de la République Polonaise et le Gouvernement de la République d'Autriche à Varsovie le treize novembre mil neuf cent vingt trois, Convention dont la teneur suit:

Convention d'Arbitrage.

LA RÉPUBLIQUE POLONAISE

et

LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE

désirant régler autant que possible par la voie de l'arbitrage les différends qui pourraient s'élever entre Elles, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président de la République Polonaise:

Monsieur Marjan Seyda, Sous-Secrétaire d'État, ancien Ministre des Affaires Étrangères;

Le Président fédéral de la République d'Autriche:

Monsieur Nicolas Post, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Autriche à Varsovie;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent, dans le cas, où des questions litigieuses surgiraient dans l'avenir entre Elles, à tâcher de se mettre d'accord par l'entente à l'amiable.

Si, toutefois, cette entente n'avait pu être réalisée, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à soumettre à l'arbitrage tous les différends relatifs aux questions suivantes:

1) contestations concernant l'application ou l'interprétation de toute convention conclue ou à conclure entre Elles;

2) contestations concernant les réclamations pécuniaires présentées par l'une des Hautes Parties Contractantes du chef de dommages, lorsque le principe de l'indemnité est reconnu par les Parties.

Les dispositions du présent article recevront leur application même si les contestations qui vien-

reby wyniknęły, miały swe źródło w faktach, zaszytych przed zawarciem niniejszej Konwencji.

Postanowienia niniejszego artykułu nie będą stosowane do Konwencji, do których trzecie Mocarstwa wpłynęły lub przystąpiły.

Art. 2.

Postanowienia, dotyczące arbitrażu, które znajdują się w Konwencjach, zawartych przez oba Państwa Umawiające się lub do których one wpływają, zachowują swą moc niezależnie od niniejszej Konwencji.

Art. 3.

W wypadkach, w których ma miejsce arbitraż, Wysokie Strony Umawiające się zobowiązują się zawrzeć najpóźniej w ciągu trzech miesięcy specjalną umowę kompromisową, dotyczącą przedmiotu sporu oraz warunków procedury. O ile klauzule kompromisowe nie postanawiają przeciwnie, będą się one stosowały we wszystkim co dotyczy wyznaczenia arbitrów i procedury rozjemczej, do postanowień zawartych w Konwencji, podpisanej w Hadze dn. 18 października 1907 r. o pokojowym załatwieniu sporów międzynarodowych.

Art. 4.

Konwencja niniejsza zawarta jest na przeciąg trzech lat. Uprawnocni się ona piętnastego dnia po wymianie ratyfikacji. Jeżeli w terminie sześciu miesięcy przed upływem powyższego okresu, żadna z Wysokich Stron Umawiających się nie zawiadomi o swym zamiarze rozwiązania tej Konwencji, to pozostaje ona w mocy aż do upływu roku, licząc od dnia, w którym jedna z Wysokich Stron Umawiających się ją wymówi.

Art. 5.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacje będą wymienione w Warszawie.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i opatrzyli ją swymi pieczęciami. Sporządzono w Warszawie, w dwóch egzemplarzach, dnia 13 listopada 1923 roku.

(L. S.) (—) *M. Seyda*
(L. S.) (—) *Post*

Zaznajomiwszy się z powyższą Konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z zawartych w niej postanowień, oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i zatwierdzona i przyrzekamy, że będzie ściśle stosowana.

Na dowód czego wydaliśmy akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

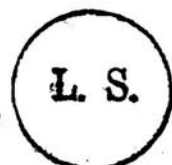
W Warszawie, dnia 18 lutego 1925 roku.

S. Wojciechowski

Przez Prezydenta Rzeczypospolitej
Prezes Rady Ministrów:

W. Grabski

Minister Spraw Zagranicznych:
Al. Skrzyński

draient à s'élever avaient leur origine dans les faits antérieurs à la conclusion de la présente Convention.

Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux conventions auxquelles des tierces Puissances auraient participé ou adhéré.

Art. 2.

Les stipulations relatives à l'arbitrage, qui figurent dans les conventions déjà conclues entre les deux États Contractants ou dans celles dont ils font Partie, subsistent indépendamment de la présente Convention.

Art. 3.

Lorsqu'il y aura lieu à un arbitrage entre Elles, les Hautes Parties Contractantes s'engagent à arriver dans un délai de trois mois au plus tard à un compromis spécial, concernant l'objet de litige ainsi que les modalités de la procédure. A défaut de clauses compromissoires contraires, elles se conformeront, pour tout ce qui concerne la désignation des arbitres et la procédure arbitrale, aux dispositions établies par la Convention signée à la Haye, le 18 Octobre 1907, pour le règlement pacifique des conflits internationaux.

Art. 4.

La présente Convention est conclue pour la durée de trois ans. Elle entrera en vigueur le quinzième jour après l'échange des ratifications. Dans le cas où aucune des Hautes Parties Contractantes n'aurait notifié, six mois avant la fin de ladite période, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une des Hautes Parties Contractantes l'aura dénoncée.

Art. 5.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications seront échangées à Varsovie.

En Foi de Quoi, les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et l'ont revêtue de leurs cachets.

Fait à Varsovie, en double expédition, le 13 Novembre 1923.

(L. S.) (—) *M. Seyda*
(L. S.) (—) *Post*

Après avoir vu et examiné ladite Convention, NOUS l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions, qui y sont contenues, déclarons, qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons, qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi, NOUS avons donné les présentes, revêtues du Sceau de la République Polonaise.

A Varsovie, le 18 février 1925.

S. Wojciechowski

Par le Président de la République
Le Président du Conseil des Ministres:
W. Grabski

Le Ministre des Affaires Étrangères:
Al. Skrzyński

